

2

Els inicis i les primeres actuacions

El Grup de Danses El Poblet existeix com una cosa casual de la vida, com tantes altres coses que després resulten ser importants. Era l'any 1978, corrien temps de transició política a Espanya, i el fenomen de l'associacionisme adquiria més força que mai. Tot va començar quan un grup de pares i mares jòvens, preocupats per l'educació dels seus fills, decidiren organitzar, al matí dels dissabtes, algunes activitats per tal d'ocupar les hores d'oci. Era la tardor de 1978.

La idea escollida va ser contractar una monitora que ensenyara passos de la dansa i altres balls valencians, i es va recórrer a una component del grup Alimara (Pilar Dauder), perquè a aquells matrimonis els agradava la serietat i el respecte amb què aquest grup tractava tot allò relatiu a la investigació i divulgació, tant en matèria d'indumentària, com en la recuperació de balls i cançons.

Així es van reunir setze xiquetes i dos xiquets, i veient que eren pocs aquests últims, es va buscar un monitor, Vicent España, per tal d'incentivar la seua participació, i poder fer diverses parelles (malauradament Vicent España sols va romandre al Grup durant un curs escolar, i encara hui un dels majors problemes és l'escassa participació masculina al cos de ball). Es va decidir que per començar a ballar calia tindre com a mínim set anys, perquè abans d'esta edat els xiquets no tenen tanta facilitat per aprendre els passos, ni per concentrar-se, ni tan desenvolupada la psicomotricitat. Els primers xiquets i xiquetes que començaren a ballar foren:

Ezequiel Romero Romero
Roberto Roca Villalba
Mª Amparo Roca Villalba
Maria Rodríguez-Bronchú Ferrando

Mª Carmen Hernández Ferrando
 Mª Ángeles Romero Ballester
 Cristina Marco Estellés
 Mª José Salvà Segura
 Lucía Salvà Segura
 Marina Salvà Segura
 María Martínez Perpiñà
 Fátima Ariño Cardo
 Adela Ariño Cardo
 Gema Martínez Castelló
 Inmaculada Ferrer Dauder
 Gema Hervàs Pascual
 Maite Hervàs Pascual
 Rafaela Martínez Blat

El següent pas fou buscar un lloc on assajar. Eduardo Arnau Sanchis, rector de la parròquia de Sant Bertomeu, va facilitar les coses cedint un xicotet departament de la casa "Los Peques", una habitació recaient a l'anomenat Carreró del Col·legi, on començaren les classes. Com que no hi havia equip de música, un dels pares estacionava el seu Seat 600 amb les portes obertes i el radiocassette proporcionava la música adequada. Però prompte es va fer necessari un nou local, perquè el nombre d'alumnes creixia. La majoria d'ells estudiaven al col·legi "Sagrado Corazón", i per això Montse Botey (directora del centre en aquell moment), va accedir a la sol·licitud del Grup, facilitant l'ús d'un soterrani gran, utilitzat com a espai dels alumnes els dies de pluja.

Durant els assajos dels dissabtes, al mateix soterrani, les mares dels xiquets es reunien, i parlaven, entre altres coses, de les seues inquietuds per conèixer la indumentària valenciana, tan rica i variada, de la que tan poc sabien. Açò no és d'estranyar, perquè eren pocs els qui en aquell moment es dedicaven a tasques de recuperació del folklore valencià, i la gent estava acostumada a veure el vestit de les falleres, per la qual cosa s'associava una cosa amb l'altra. Amb l'assessorament dels monitors, les mares es posaren en marxa, i anaven cosint camises, sinagües i altres penyores, sempre intentant que fos el més econòmic possible, per tal que tots els xiquets pogueren ballar, i la roba no fóra un impediment.

El primer compromís del Grup, quant a actuacions es refereix, arribà de la mà d'Eduardo Arnau que, a més de rector de Sant Bertomeu, era col·laborador i conciliari del "Grupo de Fraternidad de Enfermos" de Godel·la (La Frater), i va demanar al Grup que fera una xicoteta demostració en la festa que tingué lloc al jardí del "Sagrado Corazón", amb motiu de la celebració anual de convivència de la comarca, al mes d'abril de 1979.

A tal efecte, es va contractar un dolçainer, Joan Blasco, i el seu fill, Paco Blasco, que tocava el tabal. Tots els pares i mares aportaren la quantitat necessària per tal de pagar-los. L'acompanyament musical quedava complet amb la participació de la rondalla "Els de Maig", i amb la veu de Josep Aparicio "Apa", qui ja cantava a Alimara. Des d'aleshores Apa pertany al Grup, i mai no ha deixat de col·laborar, sempre que ha pogut. També hi

van intervindre dues parelles de balladors del Grup Alimara, per tal que l'actuació fos un poc més llarga.

La festa va resultar molt simpàtica, i tota una sorpresa per als assistents a l'acte, entre els quals es trobava el regidor de Cultura, Vicent Alonso i Catalina, del primer Ajuntament democràtic, l'alcalde del qual era Eugeni Català i Barrachina. Vicent Alonso animà el Grup a seguir treballant, i va prometre recolzament des de l'Ajuntament el més prompte possible.

Vist l'èxit d'aquella festa, i donat que el Grup de Danses funcionava d'acord amb el calendari escolar, es va pensar en organitzar una actuació per a celebrar el fi de curs, que motivara els xiquets i xiquetes. Novament la direcció del "Sagrado Corazón" va cedir les seues instal·lacions; aquesta volta les pistes de bàsquet. L'equip de megafonia el va prestar Juan Pérez, un amic de Rocafort, membre del Grup Renaixença. Al llarg de la història del Grup, i fins que es va poder disposar d'un equip de so propi, era Eduardo Llorens, membre de la rondalla "Els de Maig", el que prestava l'equip de so i en ocasions també Miquel López Bello va col·laborar cedint el seu. De fet, hui el Grup té en propietat un amplificador donat per aquest.

Però el col·lectiu no tenia un nom que l'identificara, i era convenient escollir-ne un. Així, abans de l'actuació, els pares i mares proposaren noms varis, i foren els xiquets els qui, democràticament, triaren "El Poblet", en honor a un dels carrers més significatius del poble de Godella.

Grup de dansa el Poblet

Con motivo de la celebración del fin de curso, el grupo infantil de danza valenciana, ofreció en el colegio del Sagrado Corazón unos deliciosos bailes en el campo de deportes del mismo. La asistencia de público fue numerosa. Se inició la fiesta con la elección democrática del nombre del grupo, a cargo del presentador, Julián Romero, siendo los niños y niñas los que dieron el nombre definitivo, Poblet.

Las edades de los niños oscilan entre los siete y nueve años y los monitores han sido Vicente España y Pilar Dauder, del grupo Alimara, que ha sabido llevar a la perfección el trabajo de iniciación en la jota valenciana a los pequeños y cuyos progresos quedaron bien patentes.

Ballaron "La perdiguet", el "Bolero de Requena", y "La dansa". A con-

tinuación los padres hicieron entrega de unos regalos a los monitores y a Julián y Manolita, padres que llevaron a cabo la formación inicial del grupo. Poco más tarde se invitó a refrescos a los asistentes. El Grup de dansa el Poblet ya es una realidad; con un poco de ayuda el entusiasmo de estos pequeños dará grandes frutos. Animo

Encarna Monteagudo

Miércoles, 4 de julio de 1979

LEVANTE — 30

Article al periòdic Levante realitzat per Encarna Monteagudo García, correspon-sal de premsa a Godella al 1979. (En l'actualitat els seus fills són components de l'escola del grup.) Corresponsal gràfic José Lázaro.

En acabar l'acte, s'organitzà un sopar informal i festiu, fins ben entrada la nit. Cal dir que en aquestes reunions era molt important la presència al Grup d'un dels pares, Miguel Muñoz Villalba, no sols perquè gravava amb el seu aparell de video les actuacions, sinó també perquè prestava desinteressadament la seua furgoneta, i gràcies a això es podien traslladar taules i cadires, l'equip de so, els decorats, i totes les coses que eren necessàries per tal de dur a terme cada event. Un temps més tard qui deixaria la furgoneta per a carregar totes les coses seria Eugeni Català.

La següent actuació del ja Grup de Danses El Poblet va ser a Rocafort, dins dels actes de la Setmana Cultural organitzada per l'Associació Cultural de la qual era president José Vicente García Ibáñez "el Carboneret", també membre de la rondalla del Grup. Va consistir en una mostra de dansa, al parc de la plaça de Santa Bàrbara, en commemoració de l'any internacional del xiquet.

Durant el curs 1979-80 el Grup continuava assajant al soterrani del "Sagrado Corazón". A la fi de l'any 1980, l'alcalde Eugeni Català convocà a la gent del Grup a una reunió, comunicant-los que l'edifici del Casino Musical ja estava acabat, i que podien compartir el soterrani amb l'Associació de Jubilats i Pensionistes, i un grup de ioga, amb l'únic inconvenient d'haver d'apartar taules i cadires abans dels assajos, i haver de deixar les coses al seu lloc en acabar. El Grup va acceptar gustós l'oferiment.

Però el Grup creixia i calia un espai més gran. Per això es prengué la decisió de fer dos assajos setmanals: els dimecres, per als xiquets i xiquetes més majors, i els dissabtes per als/les menuts/des. En el mateix curs 1980-81 començà a funcionar un grup d'adults, després de la classe dels dimecres. S'establí una quota mínima per a tots, que rebia íntegrament la mestra Pilar Dauder.

La festa de fi de curs de 1980-81 es celebrà al parc de "La Torreta". En acabar, hi hagué un sopar al pati del col·legi "Religiosas Trinitarias", que molt amablement es cedí al Grup per a aquella ocasió.

Acabat el curs, l'Ajuntament comunicà al Grup que necessitava el soterrani, i oferí en el seu lloc el local de l'últim pis, al mateix edifici, on assajava la Banda de Música. També allí calia apartar-ho tot, assajar, i tornar a deixar-ho tot on estava. A més, si la Banda tenia algun assaig extraordinari, el Grup havia de traslladar-se al pis de baix. Eren els problemes que suposava el fet de no tenir un local propi.

El fi de curs següent va ser als jardins de "Villa Eugenia", perquè es pensà que era interessant fer-lo cada any a un espai diferent del poble, perquè arribara a coneixement de tots. A més dels balls, la música i les cançons, el Grup va organitzar una sèrie de tallers de pentinats, màscares, percussió, i altres.

La publicitat d'aquests actes havia sigut sempre precària, però Jesús Blanch Serrano i Ximo Vives Oficial, simpatitzants del Grup, començaren a col·laborar fent cartells anunciadors de cada una de les activitats programades pel Grup.

Els actes els presentaven Julián Romero del Toro i Rafael Mauricio López.

A la cloenda del curs 1982-83 començà una nova etapa per a les festes de fi de curs. A la vista del treball realitzat altres anys, el Grup s'adonà que el Parc del Molí era el lloc idoni per a acollir aquelles actuacions, i allí és on s'oferí la mostra de balls i cançons. En acabar, un any més, hi hagué sopar. Des d'aquell moment, llevat d'algunes excepcions, el fi de curs de l'escola del Grup de Danses El Poblet es celebra a aquest parc.

El Grup havia complert cinc anys, s'anava consolidant i cada volta era més i millor el repertori. Calia donar un pas qualitatiu i quantitatiu: millorar el vestuari, engrandir i enriquir les festes de fi de curs, poder contractar en més ocasions a dolçainers i tabaleters, etc, i per això era necessari disposar de més recursos econòmics. Així, i com que tot el poble començava a gaudir de l'existència del Grup a Godella, es va sol·licitar de l'Ajuntament una subvenció, que ve concedint des d'aquell any, en major o menor mesura. D'aquesta manera, els pares i mares sols havien de pagar les classes de ball. Per a aquells que tampoc no podien fer front a aquestes despeses, i volien integrar-se en el Grup, es van crear unes beques, a càrrec del fons comú.

Aquest creixement feia també necessària una adequada organització, i per això es va constituir una Junta de pares i mares. Una de les primeres decisions que va prendre la Junta va ser assignar per a la mestra una quantitat fixa mensual. Si feien falta en alguna ocasió puntual monitores que l'ajudaren, les despeses corrien per compte del Grup.

Una altra de les manifestacions de l'expansió que experimentava el Grup va ser la idea i la intenció dels seus components d'estar presents en totes les celebracions importants i pròpies del poble. Així és com el Grup de Danses El Poblet començà a ballar la tradicional dansa de Sant Sebastià, patró de Godella, el 20 de gener de cada any. En arribar el més de juny, es considerà la possibilitat de fer el mateix el dia de Sant Antoni de Pàdua, i per primera volta es ballà la dansa a la plaça de l'ermita de Godella. Una altra de les dates importants era el 9 d'octubre, festa valenciana, en la que el Grup no podia faltar. En aquestes festivitats sovint col·laboraven altres grups de danses, que començaven a proliferar per tot el país.

Al mes de maig de 1984 el Grup organitzà la *Primera Exposició d'Etnologia* al local de "La Torreta", en la qual s'exposà gran quantitat de roba antiga cedida per gent del poble.

Grup de Danses El Poblet

1ª Exposició d'Etnologia

18 al 25 Mayo 1984 Godella

En 1986, per primera volta, el Grup de Danses El Poblet va intervenir a la processó del Corpus de Godella, a la parròquia Sant Bertomeu, i a l'any següent, a la del Salvador (l'ermita). Així ho ha continuat fent des d'aleshores. El primer any es ballaren dues dansetes: els arquets i la magrana. Van cridar molt l'atenció dels veïns de Godella, ja que eren coses noves que no s'havien vist abans. Com el Grup no disposava de roba, la va cedir de forma gratuïta per a aquella processó Fermín Pardo Pardo, que ja havia muntat la de la Degolla de la Verge que es fa el matí del dia del Corpus al voltant de la Seu de València.

El 8 de juny del mateix any 1986, el Grup va ser pioner i amfitrió del *I Aplec de Danses d'Escoles Municipals*. La festa tingué lloc al Parc del Molí de Godella, i participaren les escoles de Torrent, Benifaió, Alfafar, Picanya, Benetússer i Puçol. Una volta més, un altre

col·lectiu de Godella va col·laborar amb el Grup: l'associació de "Amas de Casa" va prestar les cadires. El programa de mà que es va fer, amb humils mitjans, presentava cadascun dels grups que hi participaven, i presentava el Grup de Danses El Poblet de Godella de la següent manera:

"Fins fa ben pocs anys, els valencians no havíem tingut accés lliure al nostre folklore, ja que malgrat tot, era particular; és a dir, d'una minoria.

El folklore començà a fomentar-se mitjançant cursos de dansa, conferències teòrico-pràctiques, i obrint els grups a la gent que realment estigués interessada per tots els nostres arrels.

Arran d'aquests cursos, els pares d'un sector de Godella començaren a interessar-se perquè les seues filles els posaren en pràctica, i així s'arribaren a reunir unes deu xiquetes. A la fi del curs, en juny de 1979, les xiquetes actuaren al Col·legi del Sagrat Cor, i també més tard, pels ancians de Godella i Burjassot.

Davant l'acceptació assolida per les xiquetes i la vistositat de les seues danses, en el curs següent s'hi apuntaren noves xiquetes, ampliant-se així el grup.

Atesa l'assiduïtat de les petites balladores, es trobaren en l'obligació de consolidar-se i buscar un nom per al grup, éssent l'elecció a càrrec de les xiquetes el mateix dia que acabava el curs 1979. Així, per votació de les xiquetes va eixir el nom de "El Poblet", amb el qual quedà batejat el grup.

Al llarg d'aquests anys han estat treballant sense cap descans, preparant balls nous, que malgrat les poques actuacions que baix detall, no han estat cap obstacle per a renovar el repertori.

En maig de 1984 van organitzar la I Exposició d'Indumentària a la Torreta de Godella, en la qual les ajudaren persones del poble, que amablement volgueren col·laborar amb elles, deixant-los peces antigues per a l'exposició.

Hui són les pioneres i amfitriones del I APLEC DE DANSES D'ESCOLES MUNICIPALS, que respon als seus afanys de superació, i en el qual xiquetes com elles, d'altres pobles, es reuniran i ens ensenyaran la riquesa dels balls que la nostra terra posseeix.

Així doncs, a aquestes jòvens i xiquetes, no els ha faltat l'esperit de lluita i treball, sense perdre l'esperança que algun dia seran reconegudes com a grup de folklore a Godella i els seus voltants."

El dia 1 de desembre d'aquell any es va reunir la primera Junta Directiva de l'Associació Cultural Grup de Danses El Poblet, que ja s'hi havia constituït legalment, éssent la primera associació cultural inscrita a l'Ajuntament de Godella. La reunió es va celebrar al Saló de Plenaris de l'Ajuntament, perquè el Grup no tenia encara local propi. Altres reunions ja

s'havien fet al Saló d'actes de "Villa Teresita". Formaren part d'aquesta Junta Directiva les següents persones:

President:	Julián Romero del Toro
Vicepresident:	Octavio Llorca Mas
Secretària:	Pilar Dauder Lizandara
Vicesecretari:	Hermenegildo Estellés Boscà
Tresorera:	Manolita Ballester Concepción
Vicetresorera:	Maruja Palanca Tomàs
Vocal 1r:	Esmeralda Valmaña Boj
Vocal 2n:	Pilar Caballer Izquierdo
Vocal 3r:	Carmen Ferrando Peris
Vocal 4t:	Agustín Hernández Hernández
Vocal 5é:	Josep Aparicio Olmedo

Com totes les associacions, també aquesta requeria un nombre mínim de socis. Poc a poc, començant pels pares i mares dels balladors, i continuant amb els simpatitzants que el Grup ja s'havia guanyat a Godella, s'aconseguí arribar a la quantitat necessària.

Imatge d'unes de les primeres components del Grup.

Arribats a aquest punt de la història, fem un punt i apart. Des d'ací començarem a parlar en primera persona, perquè el Grup de Danses El Poblet ja no és sols un grup d'amics i amigues, que fa vint-i-cinc anys van tenir una noble iniciativa, sinó molt més. La resta de la història, fins a l'actualitat, està protagonitzada per un "nosaltres", que si bé no coincideix amb

exactitud en cada moment, pel que fa a les persones concretes que l'integrem, és una mateixa cosa, que va nàixer i que ja començava a caminar.

Al curs 1987-88 ampliàrem la processó del Corpus, aquesta vegada a l'ermita, amb la danseta dels cabuts (els nanos). Es va confeccionar la roba dels arquets, els cabuts, i també uns brusons grans per a aquests últims.

I així, pas a pas, actuant ací i allà, havíem arribat a 1988. Eren ja deu anys d'història, i era temps de recordar i celebrar. El Xé aniversari mereix un tractament diferenciat, i per això el contem separadament.

Fins ací, els nostres primers deu anys de vida. Des d'aquest moment la història ja no es pot explicar linealment, com un conte, perquè hem crescut tant, que hi existeixen molts subgrups, que són un, però que tenen també històries diferents i independents. Falten moltes coses a dir, moltes activitats a mostrar, i això és el que farem en la resta d'aquest llibre.